

HIPODAM (1) *sb m*

G pl hipodâm(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Istota bajeczna o postaci konia z torsem i głową człowieka; (z gr. ἵππόδαμος); poskramiający konie; tu zamiast: hipocentaur: Strogłoditow część także przyśzło ku pomocy/ Bez głów/ [...] Kártadulow z Indyjskich gor siła poślano/ Bárzo bystrych/ tychby tu Sátyrąmi zwano. Stautopodow [!] kilká let z wielkimi stopami/ Hipodamow z Azyey z końskimi nogami. *KmitaSpit C4v.**

KN